

Vyučování k pravdě. Zwyrtek Hamplová jako dezinformátorka, káže rumburské gymnázium. Komentář Štěpána Chába

KL krajsekelisty.cz/ustecky-kraj/28142-vyucovani-k-pravde-zwyrtek-hamplova-jako-dezinformatorka-kaze-rumburske-gymnazium-komentar-stepana-chaba.htm

komentář 12.12.2022

Foto: Se svolením Jana Zwyrtek Hamplová

Popisek: Jana Zwyrtek Hamplová

FOTOGALERIE Ve vestibulu gymnázia v Rumburku je nástěnka. Výkladní skříň celé školy. Tam se ukazuje, na co je škola u svých svěřenců hrdá. Čestné místo na nástěnce zaujímá ručně dělaný plakát. Nadpis je prostý – nevěř dezinformacím. Na plakátu buditelská hesla. U nich pak vystřižené fotografie těch, kteří podle svěřenců i podle vedení rumburského gymnázia dezinformace šíří. Mezi nimi česká senátorka Jana Zwyrtek Hamplová, předseda SPD Tomio Okamura nebo Kateřina Konečná, předsedkyně KSČM.

V aule rumburského gymnázia probíhá absolventský koncert místní základní umělecké školy. Děti nervozně s housličkami pod rukou běží odehrát svůj part před hordu znuděných rodičů, kteří čekají jen na tu svoji ratolest, až zahude. Pak se půjde domů. Nebo slavnostně na kebab naproti rumburské loretě s černou madonou. Vestibulem prochází všichni studenti, žáci lidovky, jejich rodiče. A na všechny hned v úrovni očí křičí nápis z ručně vyrobeného plakátu – nevěř dezinformacím.

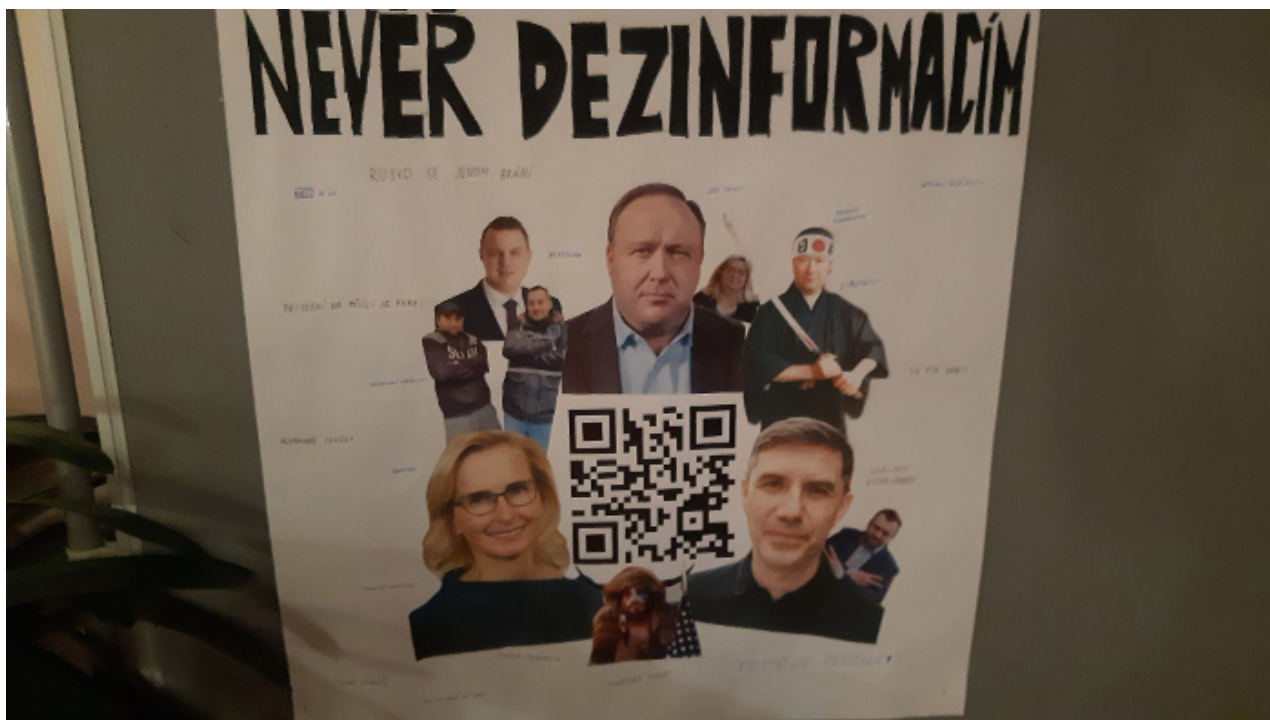

Foto autor textu (stejně jako ve fotogalerii)

Z plakátu své okolí vykuleně sleduje Jana Zwyrtková Hamplová, nově zvolená senátorka za Kroměřížsko, advokátka, která se celý život věnovala správnímu právu a pomáhala obcím proti zvlí státu. Zwyrtková Hamplová má pochybnosti o průběhu covidových opatření, která jsme si užili v posledních dvou letech, poukazuje i na minimum snahy politiků o příměří na Ukrajině. Kritizuje, polemizuje, vznáší námitky, pochybuje. Na vše veřejně upozorňuje, mluví o tom, nechce mlčet. Ve prospěch celé společnosti, protože na podobném principu možnosti kritizovat a nesouhlasit jsou postavené hodnoty naší země, celého systému.

Vedle Zwyrtek Hamplové je Kateřina Konečná, předsedkyně Komunistické strany Čech a Moravy. Nevěř dezinformacím, stojí nad oběma. Kateřina Konečná je europoslankyní a předsedkyní politické strany, která ještě v minulém volebním období byla v Poslanecké sněmovně. Má v mnoha obcích své radní, své starosty, své místostarosty a náměstky. Už to není KSČ, ale KSČM, demokratická strana s levicovými postoji a politikou. I s trochu nedořešenou minulostí, ale rozhodně bez totalitářských tendencí. Kdyby byla KSČM totalitářská, muselo by ji Ministerstvo vnitra zakázat, jak káže zákon. KSČM i její předsedkyně Konečná kritizuje. Kveruluje. Pochybuje. A je to tak dobře. Rozhodně cíleně nedezinformuje. Prosazuje svůj program a svůj pohled na svět. Na což má v této republice plné právo.

Dalším vykulencem na plakátu byl Tomio Okamura, předseda Strany přímé demokracie, která je v Poslanecké sněmovně zastoupena jedenácti procenty mandátů. Opoziční strana, která velmi hlasitě kritizuje vládu. A to jak tu nynější, tak i minulou. A nabízí svá řešení. Je to demokratická strana, která působí po celé republice na všech úrovních politiky. Od komunální po celorepublikovou. A kritizuje. Kveruluje. Pochybuje. Nemusíme s ní souhlasit, ale je to tak dobře. Protože žijeme ve svobodné a demokratické společnosti. Patří to do společnosti.

Další obětí tvůrčího zápalu chovanců rumburského gymnázia je předseda hnutí Právo, respekt, odbornost Jindřich Rajchl. Nově se klubajícího hnutí, které se chce ucházet o hlasy voličů. Je to, opět, regulérní hnutí, zaregistrované na Ministerstvu vnitra jako uskupení, ucházející se o přízeň voličů ve volbách. Rajchl kritizuje. Kveruluje. Pochybuje. A je to tak dobře. Protože tím se piluje naše politická kultura, která je schopná vyrovnat se s politickou soutěží.

Dalším pánem na holení je Ladislav Vrabel, pořadatel demonstrací ČR na 1. místě, který 3. září dokázal na Václavské náměstí dostat na sto tisíc lidí, aby 10. prosince dostal přes svou neschopnost na pochod Prahou nějaké dvě stovky zatvrzelých demonstrantů. Ten

svou trucovitou osobností dokázal zhuntovat veřejný odpor veřejnosti. Asi jeho role. I on stanul mezi dezinformátory. Ač jsou jeho vyjádření často na hraně (většinou blbosti), tak oprávněně kritizuje. Kveruluje. Pochybuje. A je to tak dobře. Protože i s tímto se naše společnost musí umět vyrovnat a udržet si svou svobodu.

Dalšími oběťmi kreativity chovanců rumburského gymnázia se stali Čermák s Tušlem, kteří byli před přibližně měsícem odsouzeni za své buranství a nenávist do kriminálu. Vedle nich pak lamač řečnických pultíků Lubomír Volný, který minulý týden od soudu chytil flastr podmínky pro své nevhodné nadšení pro lék ivermectin. Ze zahraniční účasti pak plakát okrášlil král americké marketingové dezinfoscény Alex Jones a onen rohatý muž, který po amerických prezidentských volbách vniknul s hordou dalších do Kapitolu ve Washingtonu.

A nejde se nezeptat – skutečně je tohle to, co má škola učit své svěřence? Že kritizující či opoziční hlas je zcela na místě okamžitě označit za dezinformační? Je skutečně v našem zájmu učit jen jedinou pravdu? Neslyšeli jsme snad milionkrát, že školy chtějí učit kritické myšlení? A je součástí kritického myšlení snaha do školního prostředí zavést stádní nálepkování, stádní myšlení? Zwyrtek Hamplová, Konečná, Okamura, Rajchl i ten Vrabel. Všichni jsou součástí svobodné demokratické společnosti i diskuse. I na ně, stejně jako na Volného, Čermáka a Tušla, může dopadnout zákon a soud je odsoudit za jejich snahu poškodit republiku svým lhaním. Stejně jako může zákon dopadnout na premiéra Fialu, Fialovy ministry, Andreje Babiše a další. Ale nejdřív je potřeba jim to lhaní a dezinformování dokázat u soudu. Nezvolit metodu lidového soudu, soudu ulice, který si na plakát pod patronací vedení školy uvede kohokoliv, kdo není samotnému vedení školy politicky sympatický, a předává své antipatie jim svěřeným dětem. Což jde proti principům svobodné společnosti.

Psali jsme

Šmuclerova rada nad zlato aneb Kapitalismus v té nejcygničtější podobě. Komentář Štěpána Chába

Ředitelka gymnázia v Rumburku Mgr. Lenka Laubrová by měla za podporu zvrácené politické agitace v jí svěřené škole odevzdat své místo a přepustit ho někomu, kdo bude ctít jak princip svobodné společnosti, kterým se Česká republika stále papírově pyšní, tak i princip apolitičnosti školství. Protože to, co je na plakátu, to je vysloveně školení mužstva hodné schůze Pionýra, kde se měly s dětmi povinně probírat spisy V. I. Lenina. Aby byla ta jediná strana spokojená, aby soudruzi vykázali také nějakou agitaci a získali si bodíky pro svůj zájezd s ROH.

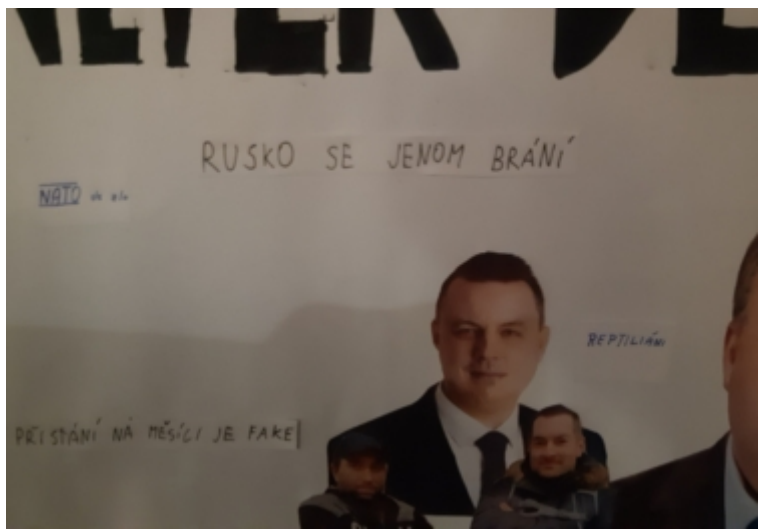
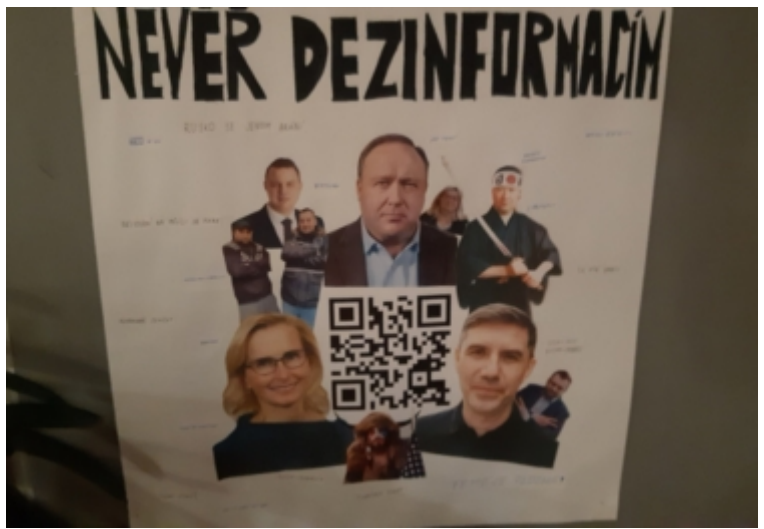
Co na to zřizovatel rumburského gymnázia, kterým je Ústecký kraj?

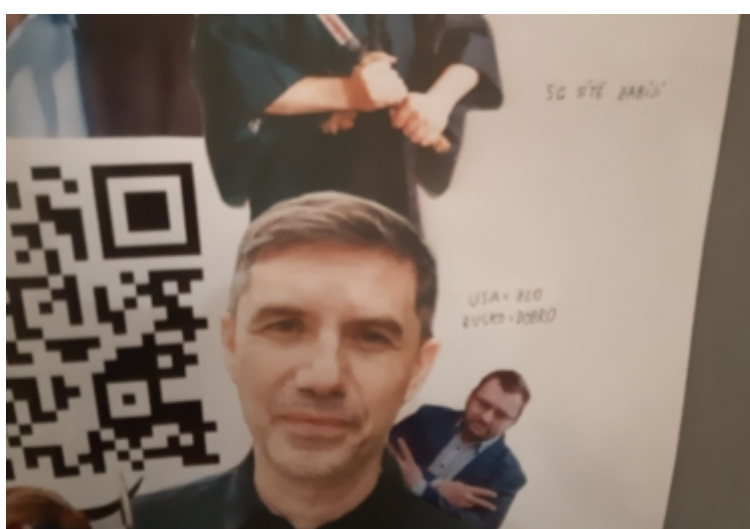
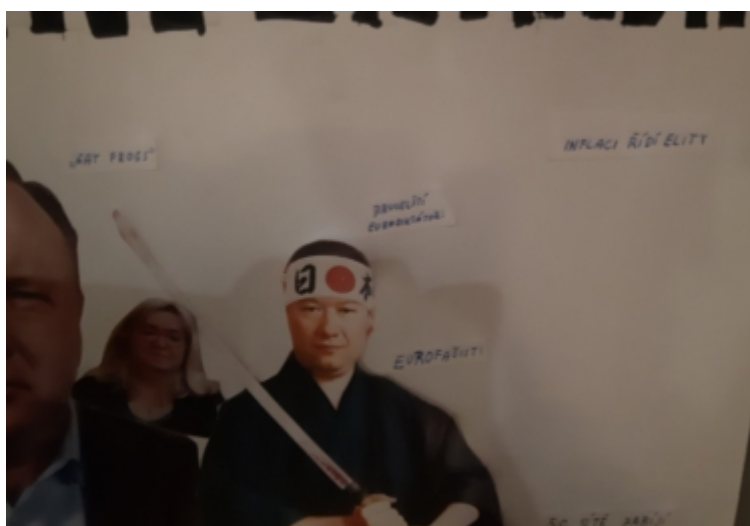

Štěpán Cháb se narodil roku 1981, prošel si několika školami, několika zaměstnáními v reálném světě. Poté jej osedlal svět virtuální. Oddal se profesi copywritera a částečně redaktora. Publikoval v Britských listech, Literárních novinách, založil a spoluvytvářel legendární kulturní časopis AK-29. Přečetl několik tisíc knih a napsal jednu pod pseudonymem M'braq Ku'rg, naučil se obstojně na bicí, průměrně na kytaru, podprůměrně na mnoho dalších nástrojů. Kdyby mu řekli, že má jedno jediné přání, přál by si mít tisíc dalších přání.

Vložil: Štěpán Cháb

Galerie

Kam dál?

Komentáře
